

“ ఆదిపర్వము ” - విశ్వ విఘ్నాన సర్వస్వము

॥ విఘ్నేశ్వర ధ్యానమ్ ॥

పుణ్యాంబరధరం విష్ణుం శశివర్ణం చతుర్భుజమ్ ।
పునస్తవదనం ధ్యాయేత్ సర్వవిఘ్నోపశాంతయే ॥

॥ శ్రీనివాస ధ్యానమ్ ॥

నమస్తుభ్యం మహాదేవ నారాయణ కృపానిధే ।
పాలా మః ఫణిశైలేశ భక్తబంధో దయానిధే ॥

॥ మహాభారత శ్రవణ ఫలమ్ ॥

ద్వైపాయనౌష్ఠ పుట నిస్పృతమప్రమేయం । పుణ్యం పవిత్రమథ పాపహరం శివం చ ।
యో భారతం సమధిగచ్ఛతి వాచ్యమానం । కిం తస్య పుష్కరజలైరభిషేచనేన ॥

॥ అభి సంకల్పః ॥

శ్రీమదాదివరాహక్షేత్రే , విరాజమానస్య , దేవదేవోత్తమస్య , జగద్రక్షణార్థం , అవతీర్ణస్య, శ్రీమదఖిలాండకోటి
బ్రహ్మాండనాయకస్య , శ్రీవేంకటేశ్వరస్వామినః, అనుగ్రహప్రసాదేన, సర్వేషాం, భక్తజనానాం, ఆభివ్యాధి,
నివృత్తిద్వారా , ఆయురారోగ్యైశ్వర్యాభివృద్ధ్యర్థం, విషూచికాక్రిమిజనిత , సమస్త, దుష్టభావ నివారణార్థం
సర్వారిష్ట , నివృత్తిద్వారా , సకలశ్రేయో2భివృద్ధ్యర్థం, ధర్మార్థ ,కామమోక్షాఖ్య , చతుర్విధ , పురుషార్థ ఫల
సిద్ధ్యర్థం, వాఙ్మనఃకాయ, ప్రవర్తిత, అనేక జన్మాఘ, నిబర్హణార్థం, సమస్త, పాపక్షయార్థం, గోసంరక్షణార్థం చ,
శ్రీమన్మహాభారతే , ఆదిపర్వణి, యథాశక్తి, చత్యాలింశదధికశతతమ, ఏకచత్యాలింశదధికశతతమ
అధ్యాయాంతర్గత శ్లోకపారాయణం, ఆచార్యముఖేన కరిష్యామహే ॥

॥ వ్యాస ధ్యానమ్ ॥

వ్యాసం వశిష్టనప్తారం శక్తేః పౌత్రమకల్మషమ్ ।
పరోశరోత్మజం వందే శుకతాతం తపోనిధిమ్ ॥

వ్యాసాయ విష్ణురూపాయ వ్యాసరూపాయ విష్ణవే ।
నమో వై బ్రహ్మనిధయే వాసిష్ఠాయ నమోనమః ॥

అధ్యాయ:-140 చత్వారింశదధికశతతమో2ధ్యాయః జతుగృహపర్వ

పౌరాణాం పాణ్డవేష్వనురాగమాలోక్య దుర్యోధనస్య చింతా

రాజ్ఞే చ ప్రేషయామాసుర్యధావృత్తం నివేదితుమ్ ।

సంవృత్తస్తే మహాన్ కామః పాణ్డవాన్దగ్ధవానసి ॥

॥ 140-14 ॥

సకామో భవ కౌరవ్య భుజ్జేక్ష్య రాజ్యం సపుత్రకః ।

తచ్ఛ్రుత్వా ధృతరాష్ట్రస్తు సహ పుత్రేణ శోచయన్ ॥

॥ 140-15 ॥

ప్రేతకార్యాణి చ తథా చకార సహ బాన్దవైః ।

పాణ్డవానాం తథా క్షత్తా భీష్మశ్చ కురుసత్తమః ॥

॥ 140-16 ॥

జనమేజయ ఉవాచ

పునర్విస్తరశః శ్రోతుమిచ్ఛామి ద్విజసత్తమ ।

దాహం జతుగృహస్యైవ పాణ్డవానాం చ మోక్షణమ్ ॥

॥ 140-17 ॥

సున్యశంసమిదం కర్మ తేషాం క్రూరోపసంహితమ్ ।

కీర్తయస్వ యథావృత్తం పరం కౌతూహలం మమ ॥

॥ 140-18 ॥

వైశమ్పాయన ఉవాచ

శృణు విస్తరశో రాజన్ వదతో మే పరస్తప ।

దాహం జతుగృహస్యైతత్పాణ్డవానాం చ మోక్షణమ్ ॥

॥ 140-19 ॥

ప్రాణాధికం భీమసేనం కృతవిద్యం ధనశ్చయమ్ ।

దుర్యోధనో లక్షయిత్వా పర్యతప్యత దుర్మనాః ॥

॥ 140-20 ॥

తతో వైకర్తనః కర్ణః శకునిశ్చాపి సౌబలః ।

అనేకైరభ్యుపాయైస్తే జిఘాం సన్తి స్మ పాణ్డవాన్ ॥

॥ 140-21 ॥

పాణ్డవా అపి తత్సర్వం ప్రతిచక్రుర్యథాగతమ్ ।

ఉద్భావనమకుర్వన్తో విదురస్య మతే స్థితాః ॥

॥ 140-22 ॥

గుణైః సముదితాస్త్వస్యై పౌరాః పాణ్డుసుతాంస్తదా ।

కథయాశ్చక్రిరే తేషాం గుణాన్ సంసత్సు భారత ॥

॥ 140-23 ॥

రాజ్యప్రాప్తిం చ సమ్ప్రాప్తం జ్యేష్ఠం పాణ్డుసుతం తదా ।

కథయన్తి స్మ సమ్భూయ చత్వరేషు సభాసు చ ॥

॥ 140-24 ॥

ప్రజ్ఞాచక్షురచక్షుష్ట్యాద్ధృతరాష్ట్రో జనేశ్వరః ।
 రాజ్యం న ప్రాప్తవాన్ పూర్వం స కథం నృపతిర్భవేత్ ॥ 140-25 ॥

తథా శాన్తనవో భీష్మః సత్యసన్దో మహావ్రతః ।
 ప్రత్యాఖ్యాయ పురా రాజ్యం న స జాతు గ్రహీష్యతి ॥ 140-26 ॥

తే వయం పాణ్డవజ్యేష్ఠం తరుణం యుద్ధశీలినమ్ ।
 అభిషిక్వామ సాధ్యద్య సత్యకారుణ్యవేదినమ్ ॥ 140-27 ॥

స హి భీష్మం శాన్తనవం ధృతరాష్ట్రం చ ధర్మవిత్ ।
 సపుత్రం వివిధైర్భౌగైర్భౌజయిష్యతి పూజయన్ ॥ 140-28 ॥

తేషాం దుర్యోధనః శ్రుత్వా తాని వాక్యాని జల్పతామ్ ।
 యుధిష్ఠిరానురక్తానాం పర్యతప్యత దుర్మతిః ॥ 140-29 ॥

స తప్యమానో దుష్టాత్మా తేషాం వాచో న చక్షమే ।
 ఈర్ష్యయా చాపి సన్తప్తో ధృతరాష్ట్రముపాగమత్ ॥ 140-30 ॥

తతో విరహితం దృష్ట్వా పితరం ప్రతిపూజ్య సః ।
 పౌరానురాగసన్తప్తః పశ్చాదిదమభాషత ॥ 140-31 ॥

దుర్యోధన ఉవాచ

శ్రుతా మే జల్పతాం తాత పౌరాణామశివా గిరః ।
 త్వామనాదృత్య భీష్మం చ పతిమిచ్ఛన్తి పాణ్డవమ్ ॥ 140-32 ॥

మతమేతచ్చ భీష్మస్య న స రాజ్యం బుభుక్షతి ।
 అస్మాకం తు పరాం పీడాం చికిర్షన్తి పురే జనాః ॥ 140-33 ॥

పితృతః ప్రాప్తవాన్ రాజ్యం పాణ్డరాత్మగుణైః పురా ।
 త్వమన్ధగుణసంయోగాత్ ప్రాప్తం రాజ్యం న లబ్ధవాన్ ॥ 140-34 ॥

స ఏష పాణ్డోర్దాయాద్యం యది ప్రాప్నోతి పాణ్డవః ।
 తస్య పుత్రో ధ్రువం ప్రాప్తస్తస్య తస్యాపి చాపరః ॥ 140-35 ॥

తే వయం రాజవంశేన హీనాః సహ సుతైరపి ।
 అవజ్ఞాతా భవిష్యామో లోకస్య జగతీపతే ॥ 140-36 ॥

సతతం నిరయం ప్రాప్తాః పరపిణ్డోపజీవినః ।

న భవేమ యథా రాజంస్తథా నీతిర్విధీయతామ్ ॥

॥ 140-37 ॥

యది త్వం హి పురా రాజన్నిదం రాజ్యమవాప్తవాన్ ।

ధ్రువం ప్రాప్స్యామి చ వయం రాజ్యమప్యవశే జనే ॥

॥ 140-38 ॥

ఇతి శ్రీమహాభారతే ఆదిపర్వణి జతుగృహపర్వణి దుర్యోధనేర్వాయాం చత్వారింశదధికశతతమో2ధ్యాయః ॥140॥

అధ్యాయః-141 ఏకచత్వారింశదధికశతతమో2ధ్యాయః జతుగృహపర్వ
పాణ్డవాన్ వారణావతం గమయితుం ధృతరాష్ట్రం ప్రతి దుర్యోధనస్య ప్రస్తావః

అథ శ్రీమహాభారతే ఆదిపర్వణి జతుగృహపర్వణి దుర్యోధనపరామర్శే

ఏకచత్వారింశదధికశతతమో2ధ్యాయః ॥ 141 ॥

వైశమ్పాయన ఉవాచ

ఏవం శ్రుత్వా తు పుత్రస్య ప్రజ్ఞాచక్షుర్నరాధిపః ।

కణికస్య చ వాక్యాని తాని శ్రుత్వా స సర్వశః ॥

॥ 141-1 ॥

ధృతరాష్ట్రో ద్విధాచిత్తః శోకార్తః సమపద్యత ।

దుర్యోధనశ్చ కర్ణశ్చ శకునిః సౌబలస్తథా ॥

॥ 141-2 ॥

“ప్రహేళిక ”

:: “గోవింద నామ సంకీర్తనమ్” ::

॥ అథ క్షమా ప్రార్థనా ॥

ః యదక్షరపదభ్రష్టం మాత్రాహీనం చ యద్భవేత్ ।
తత్సర్వం క్షమ్యతాం దేవ నారాయణ నమోస్తుతే ॥

॥ అథ లోకక్షేమ ప్రార్థనా ॥

ః సర్వేభవన్తు సుఖినః సర్వేసంతు నిరామయాః ।
సర్వేభద్రాణి పశ్యంతు మాకశ్చిత్ దుఃఖభాగ్భవేత్ ॥

॥ అథ భగవత్సమర్పణమ్ ॥

ః కాయేన వాచా మనసేంద్రియైర్వా బుద్ధ్యాత్మనా వా ప్రకృతేస్స్వభావాత్ ।
కరోమి యద్యత్సకలం పరస్మై నారాయణాయేతి సమర్పయామి ॥

॥ అథ మంగళమ్ ॥

ః శ్రియః కాంతాయ కళ్యాణనిధయే నిధయేర్థినామ్ ।
శ్రీవేంకటనివాసాయ శ్రీనివాసాయ మంగళమ్ ॥